

[Statsministeren]

Som de vigtigste ministerier med forretningsområder med ligestillingsmæssig relevans har Ligestillingsrådet anført Arbejdsministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet og Undervisningsministeriet og beskrevet de relevante problemstillinger i »Vejen frem«.

Jeg vil godt gøre et par særlige bemærkninger om spørgsmålet om rekruttering af kvindelige forskere på universiteter og højere læreanstalter. Det er jo en sag, der for ganske nylig har været forespørgselsdebat om i Folketinget, og som der har været megen debat om.

For at understøtte den forventede positive udvikling mod en mere jævn kønsfordeling i forskerstillingerne vil undervisningsministeren over de kommende år udvide med 600 nye Ph.D.-stipendier, og der vil blive tilført sektoren 200 professorater. Regeringen tillægger det både i denne sammenhæng og i øvrigt stor betydning, at den meget kønsskæve sammensætning ændres.

Endvidere er der jo også i loven om Statens Uddannelsesstøtte vedtaget en forbedret barselorlovsordning for kvinder på op til 1 år og for mænd på op til et halvt år, så det bliver mere foreneligt at være under uddannelse og stifte familie. Jeg vil i øvrigt også henvise til Rådets beretning og bemærke, at arbejdet har forløbet stort set som et tilfredsstillende samspil mellem Ligestillingsrådet og ministeriet.

Jeg vil godt også i dag gøre et par yderligere bemærkninger om en problemstilling, vi måske ofte er tilbøjelige til at glemme i ligestillingsarbejdet eller i hvert fald i debatten om det. Jeg anser det i virkeligheden for at være den allervigtigste problemstilling. At drøfte de dybereliggende årsager til den manglende ligestilling finder jeg relevant også som grundlag for at vende blikket fremad og se på samfundet i et meget bredere perspektiv.

Lad os også få slået fast, at mange af de ligestillingsproblemer, vi har i dag, skyldes strukturerne på arbejdsmarkedet. På det private arbejdsmarked er det jo hovedsagelig kvinderne, der for de flestes vedkommende er beskæftiget i lavtlønsslag. Lavtlønsslag er karakteriseret ved ikke særlig gode uddannelsesvilkår og ikke særlig høje uddannelser. Der er en dyb indre sammenhæng mellem uddannelse, kvalifikationer, lavtløn og kvindernes beskæftigelse på arbejdsmarkedet, og dermed er det også af stor vigtighed, at efteruddannelsesindsatsen mål-

rettes, ikke mindst for at dygtiggøre og opkvalificere kvinder. Når den gruppe på arbejdsmarkedet får bedre muligheder for at uddanne sig, har vi fået en vigtig nøgle til både bedre beskæftigelse og bedre lønvilkår og indtjeningsvilkår for kvinderne.

Disse behov mener jeg er blevet godt imødekommet i stor udstrækning med de nye regler for uddannelsesorlov og uddannelsesgodtgørelse, men vi skal arbejde intenst videre herfra, og vi skal i det hele se for os, at beskæftigelses sammensætning og uddannelsesmulighederne på arbejdsmarkedet er to nøgleord i debatten for et effektivt ligestillingsarbejde på arbejdsmarkedet.

Jeg lægger derfor særlig vægt på de initiativer fra Arbejdsmarkedsstyrelsen, der går ud på netop at opkvalificere og dygtiggøre både ledige og beskæftigede kvinder gennem arbejdsmarkedsuddannelser. Vi ved alle, at kvinders arbejdsløshed er større end mænds. Vi ved også, at det at være uden for arbejdsmarkedet er ikke at kunne deltage, ikke at kunne være med. Vi ved, hvor stor betydning det har for vores selvværd, for vores tro på os selv, og når vi nu også kan konstatere, at hovedparten af de arbejdsløse er kvinder, jamen så er selve indsatsen for nedbringelse af arbejdsløsheden og for at skabe en større beskæftigelse også et ligestillingsarbejde.

Arbejdsmarkedsstyrelsen arbejder med projekter, der skal inddrage ligestillingen i det lokale arbejde, sådan at der kommer gang i ligestillingsindsatsen i de private virksomheder. I dette arbejde er ligestillingskonsulenterne i arbejdsformidlingen af meget stor betydning.

Jeg glæder mig naturligvis over – med formandens tilladelse – at repræsentationen for ministerierne i dag ovre i det velkendte hjørne her i folketingssalen er så klar og entydig, som den er. Jeg byder det velkommen, fordi det for mig også repræsenterer den symbolik, der er vigtig at have med i arbejdet.

Vi må også huske, at mange kvinder i lavtlønsslag har belastende arbejds- og levevilkår med alvorlig, tidlig nedslidning til følge. Derfor ligger der også ligestillingsaspekter på arbejdsmiljøområdet. Vi ved jo, at lavtlønsslag – tag fiskeindustrien som et eksempel – er kvindefag, og netop fiskeindustrien er et af de områder, hvor arbejdsmiljøproblemerne er påtrængende, og hvor det er vigtigt, at vi får taget